

**SYNTA||XIS LINGVAE GRAECAE,|| IOANNE VARENNO ||
Mechlinensi Au/||tore.|| PRAETEREA ANNO-||tatiunculae
paucae ad praecepta Synta=||xis Varennianae, per
IOACHI-||MVM CAMERA-||RIVM.|| ... ||**

**Varennius, Joannes
Basileae, 1536**

VD16 V 385

Appendix Tertia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69674](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-69674)

alieno etiā, uim habet exponētis. Chry
sost. ἀνδρὶς θεοῦ σαλπιγῷ, τὸν τὸν δραυόν.
audiuisti tubam, tubam inquam, quae
ē cœlo descendit. Paul. 1. Timoth. 1. νῦν
λυεῖς οὐσίαν χειρός, τὸν λαπίδα τὸν μῶμον, & do-
mini Iesu Christi, qui est spes nostra.

APPENDIX TERTIA.

Sæpe articuli à suis nominibus ita se= iunguntur, ut quicquā intercedat aliud, οἱ τὰ φροντίδας ἔχοντος, curam habentes.

Quo fit, ut plures inter se se continui ponantur articuli, nec eandem seruent constructionem, sed inuersam. Nā ubi duo sunt articuli, primus est secūdi nominis, & secundus primi, ut οἱ τὰ φροντίδας ἔχοντος.

Si uero tres fuerint continui, referen- tur ad sua nomina eo modo, quo in hoc exemplo, οἱ τὰ τὸν ἀπάντωρ αὐτοκόποτον φροντίδα, omnium assumentes curam.

Continui autē inter se se ponī possunt plures articuli in ea oratione, in qua p̄e ponitur ea dictio quae regitur, aut ipsius adiectuum, sequente ea quae regit, τὰ τὰ

Bis

Bis πράγματα, negotia uitæ, ὅρῶ τὸν θεόν
ὄντα μείσθι, video eum qui est partium
tuarum. Verum non recte dicitur, τὰ
πράγματα δύο, neque ὅρῶ τὸν θεόν μείσθι.

ARTICVLVS CVM
Pronomine.

PRONOMINA PRIMITIUA, siue sint de
monstratiua, siue relatiua, non su-
scipiunt articulū, quod ex se se fatis cer-
ta sint, nisi forte ad maiorem emphasiā, ὁ
ἵτι, ὁ αὐτός, idem, τὸν αὐτόν eundem.

Deriuatiua uero suscipiunt eo modo,
quo nomina adiectiua: eandem enim
cum illis uim, eandemq; omnino con-
structionem habent. ὁ εἷμος οἰκίας, mea do-
mus. ἡ εἷμη οἰκία, mea habitatio. τὸ εἷμόρ οἴ-
κημα, meum domicilium. Verū tunc
ad sequentia nomina necessario referri
intelliguntur, ὁ εἷμος οῖνος, id est, ὁ οῖνος μα-
τζέμορ οἴκημα, id est, τὸ οἴκημά μοι.

PRONOMEN INFINITUM δέναι, est capax
articuli. ὁ δέναι, ἡ δέναι, τὸ δέναι. Vnde
πλοὶ τὸ δέναι dicunt Græci, quādo signi-
ficant, ad quendam certum hominem,
quem